

Frg. 15. 2r

milibus regum sum. Camelorum
etiam pilis ut scitis uestitus io-
hannes fuisse describitur. Et quid
dicere ecce qui mollibus uesti-
unt in domibus regum sunt: ni-
si apta sententia demonstrare
quia non celesti sed terreno reg-
nabant: hi qui p[ro]p[ter] p[er]petu[um] aspe-
ra fugiunt: & solis exterioribus
dediti p[re]sentis uite mollitie &
delectatione quiescunt. Nemo g[er]o
existimet in fluxu atq[ue] studio
p[re]iosarum uestium peccatum deesse
q[uod] si hoc culpa non esset nullo
m[od]o iohanne d[omi]n[u]s de uestimenti
sua asperitate laudasset. Si hoc
culpa non esset nequaquam scriptus
ap[osto]lus p[er] epl[istol]am feminas ap[er]tioraz
uestium appetitu compesceret di-
cens non inueste p[re]tiosa. Sensat
g[er]o que culpa sit hoc etiam uiros
appetere. a quo curant: pastor
eccl[esi]e & feminas p[ro]hibere. Quia
uis hoc q[uod] ioh[ann]es non esse uestit[um]
mollibus dicit: p[er] significatione
ne intellegi & aliter potest.
Mollis eni[m] uestit[us] non fuit: quia
uita peccantiu[m] non blandim[en]ti
fuit: sed uigore asperit inuerti-
onis inuoluitur: dies. Genimi-
na uiperarum: quis uobis demon-
strauerit fugere a uentura ira.
Unde & p[ro]salomon[us] dicit. Verba
sapientiu[m] quasi stimuli & sicut
clauis malit[er]i defixi. Clauis q[uod] p[er]

pe atq[ue] stimulis sapientiu[m] uerba eo-
parant: quia culpas delinquentiu[m] ne-
scius p[ar]are sed pungere. Sed quid
causis uidere in deserto. p[ro]phetam.
etiam dico uobis: & plusquam p[ro]phetam.
Iphete quippe ministeriu[m] e[st] uentura
p[re]dicere non etiam demonstrare: ioh[ann]es
g[er]o plusquam p[ro]ph[eta] e[st]: quia cu[m] que p[er]
currendo p[ro]phetauerat etiam osten-
dendo monstrabat. Sed quia harum
do uento agitata esse denegat: quia
non esse uestitus mollis dicitur: q[uod]
p[ro]phete nomen huic impar esse p[ro]hi-
betur: ia[m] quid digne dici possit au-
diamus. Sequitur. Hic e[st] de quo scriptu[m]
e[st]. ecce mitto ang[el]u[m] meu[m] ante facie[m]
tua[m]: qui p[re]parabit uiam tua[m] ante te.
Quod eni[m] grece ang[el]us: hoc latine nun-
tius dicitur. Recte g[er]o qui nuntiare
sup[er]num iudic[em] mittit: ang[el]us uocat[ur]:
ut dignitatem seruet in nomine qua[m]
explet in opatione. Altum quidem
nomen e[st]: sed uita nomine inferior
non est. Utina[m] f[aci]s k[er]i non adiu-
diciu[m] n[ost]ru[m] dicamus: quia om[n]es qui
sacerdotu[m] nomine censent: ang[el]i
uocant[ur]: p[ro]ph[eta] attestante qui ait.
Labia sacerdotis custodiunt scien-
tiam: & legem exquirent ex ore eius.
quia ang[el]us d[omi]ni exercituum e[st]. Sed hui[us]
altitudin[is] nominis etiam uos si multu[m]
potestis mereri: nam unusquisq[ue]
u[ost]ru[m] in quantu[m] sufficit: in quantu[m]
gr[ati]am sup[er]ne asp[er]ationis accipit: si ex
ap[er]titudine p[ro]ximu[m] reuocat: si ex